

Угода
між Кабінетом Міністрів України та Урядом Румунії
стосовно співробітництва у сфері військових перевезень

Кабінет Міністрів України та Уряд Румунії (далі – Сторони),
з метою розвитку довгострокового двостороннього співробітництва, в
дусі взаємної поваги, довіри та враховуючи інтереси обох Сторін;

беручи до уваги положення Угоди між сторонами
Північноатлантичного договору стосовно статусу їхніх збройних сил,
підписаної в м. Лондон 19 червня 1951 року (далі – НАТО УСЗС);

враховуючи положення Угоди між Державами-учасницями
Північноатлантичного договору та іншими державами, які беруть участь у
програмі “Партнерство заради миру”, щодо статусу їхніх збройних сил і
Додаткового протоколу до цієї Угоди, підписаних в м. Брюссель
19 червня 1995 року (далі – УСЗС ПЗМ);

беручи до уваги положення Угоди між Кабінетом Міністрів України і
Урядом Румунії про співробітництво в галузі залізничного транспорту,
підписаної в м. Київ 21 жовтня 2003 року (далі – Угода про співробітництво
в галузі залізничного транспорту);

керуючись спільними цілями, принципами суверенної рівності і
невтручання у внутрішні справи держав обох Сторін та мирне вирішення
спірних питань;

виявляючи зацікавленість у започаткуванні співробітництва у сфері
військових перевезень,

домовилися про таке:

Стаття 1
Мета

Метою цієї Угоди є створення договірно-правової бази між Кабінетом
Міністрів України та Урядом Румунії для здійснення співпраці у сфері
військових перевезень.

Стаття 2
Визначення

Для досягнення цілей цієї Угоди терміни, які перераховані нижче,
вживаються в таких значеннях:

а) “військове перевезення” означає перевезення військових вантажів та
персоналу через території України або Румунії;

б) “органи управління військовими перевезеннями” – органи держав
Сторін, до компетенції яких належить організація, координація і планування

військових перевезень, необхідних для збройних сил, інших військових формувань та правоохоронних органів держав Сторін;

с) “органи управління транспортом” – органи однієї із держав Сторін, які в межах компетенції здійснюють державне управління інфраструктурою на автомобільному, залізничному, повітряному, морському або річковому транспорті, у тому числі здійснюють координацію систем управління рухом та нагляд за безпекою руху на транспорті;

д) “компетентні органи держав” – органи держави однієї зі Сторін або юридичні особи, що в межах своєї компетенції видають належні дозволи на перевезення територією України або Румунії відповідно до чинного законодавства держави, територією якої здійснюється перевезення;

е) “персонал” – озброєний військовий особовий склад та супроводжуючий найнятий цивільний персонал однієї зі Сторін;

ф) “військові вантажі” – озброєння, боєприпаси, військова та спеціальна техніка, засоби логістичного забезпечення, продовольство, речове майно, паливо, запасні частини, прилади та комплектуючі матеріали й інші матеріально-технічні засоби, а також майно та обладнання підрядників, які здійснюють забезпечення життєдіяльності персоналу;

г) “транзитне перевезення” – здійснюване автомобільним, залізничним, повітряним, морським та річковим транспортом перевезення військових вантажів та (або) персоналу через територію України або Румунії без пересадки військового персоналу на території держави, через яку здійснюється перевезення, що розпочинається і закінчується на території держави іншої Сторони. Розвантаження та завантаження військових вантажів під час транзитного перевезення здійснюється лише відповідно до умов, визначених в статті 9 цієї Угоди;

h) “військова охорона” – озброєні підрозділи збройних сил, виділені кожною Стороною і призначені для супроводження та охорони військових вантажів й персоналу на території держави, територією якої здійснюється перевезення;

і) “озброєна охорона” – озброєні підрозділи, які не входять до складу збройних сил та виділяються кожною зі Сторін для супроводження і охорони військових вантажів і персоналу під час військового перевезення на території держави, якою здійснюється таке перевезення;

j) “перевізники” – юридичні або фізичні особи, які на основі договору перевезення здійснюють перевезення та зареєстровані як суб'єкти господарської діяльності згідно з чинним законодавством держав Сторін;

к) “договір перевезення” – договір, на основі якого перевізник за узгоджену плату зобов'язується доставити довірені йому відправником військові вантажі та (або) персонал до пункту призначення;

l) “спеціальний дозвіл на перевезення” – документ, який видається компетентними органами згідно з законодавством держави відповідної Сторони, на основі якого здійснюється перевезення негабаритних вантажів. У спеціальному дозволі на перевезення визначаються умови та маршрут, згідно з якими дозволяється безпечно перевезення таких вантажів.

Стаття 3

Сфера застосування

1. Ця Угода визначає рамкові умови, загальну процедуру та організацію військових перевезень територіями держав Сторін автомобільним, залізничним, повітряним, внутрішніми водними та (або) морськими шляхами сполучення, а також пункти пропуску через державний кордон та умови перетину державного кордону, зокрема:

а) з України до Румунії або транзитне перевезення територією Румунії,

б) з Румунії до України або транзитне перевезення територією України,

з метою підтримки міжнародних операцій з підтримання миру і безпеки, проведення спільних військових навчань та інших заходів міжнародного військового співробітництва у рамках міжнародних договорів, Сторонами яких є Україна та Румунія.

2. Будь-яке військове перевезення здійснюється лише після отримання відповідних дозволів від компетентних органів держав, які видаються згідно із законодавством держави відповідної Сторони.

Стаття 4

Органи, відповідальні за військові перевезення

Уповноважені міністерства держав обох Сторін відповідають за виконання положень цієї Угоди та забезпечують планування, організацію, координацію і здійснення співробітництва у сфері військових перевезень через такі органи управління військовими перевезеннями:

а) в Україні:

Міністерство оборони України: з військових перевезень, що здійснюються в інтересах Міністерств оборони держав обох Сторін, – через Центральне управління військових сполучень Тилу Збройних Сил України;

Міністерство внутрішніх справ України: з військових перевезень, що здійснюються в інтересах інших військових формувань і правоохоронних органів держав обох Сторін, – через відділ військових та спеціальних перевезень Головного управління з конвоювання Національної гвардії України,

б) в Румунії:

Міністерство національної оборони Румунії з військових перевезень, що здійснюються в інтересах міністерств оборони, – через Центр координації перевезень;

Міністерство внутрішніх справ Румунії з військових перевезень, що здійснюються в інтересах інших військових формувань і правоохоронних органів держав обох Сторін.

Стаття 5 Організація

1. Організація та виконання військових перевезень територіями держав обох Сторін, у тому числі перетин державного кордону, здійснюються відповідно до міжнародних договорів, учасниками яких є Сторони, а також законодавства держав Сторін у цій галузі.

2. Для належного виконання положень цієї Угоди міністерства держав Сторін, визначені статтею 4 цієї Угоди, можуть укладати окремі угоди, дотримуючись законодавства своїх держав.

3. Сторони уповноважують органи управління військовими перевезеннями:

а) взаємодіяти з органами управління транспортом та перевізниками для придбання транспортних послуг;

б) здійснювати постійне співробітництво, використовуючи наявні шляхи сполучення для ефективного вирішення питань щодо військових перевезень.

4. Сторони інформують одна одну стосовно змін у національному законодавстві своїх держав, що впливають на організацію та ефективність виконання військових перевезень.

Стаття 6 Планування та виконання

1. Планування, організація і координація військових перевезень здійснюється органами управління військовими перевезеннями.

2. Запити стосовно планування військових перевезень подаються органами управління військовими перевезеннями до відповідних органів, які відповідають за їх виконання, територіями України та (або) Румунії відповідно тільки після того, як всі організаційні питання стосовно цих перевезень будуть попередньо обговорені та узгоджені між органами управління військовими перевезеннями держав обох Сторін.

3. Запит на здійснення планування військових перевезень або транзитних перевезень територією держави однієї зі Сторін, а також вирішення будь-яких питань стосовно їх страхування, військової або озброєної охорони подається письмово факсом, телексом, електронною поштою до органів управління військовими перевезеннями принаймні за 60 робочих днів до початку перевезення. Органи управління військовими перевезеннями нададуть одна одній інформацію про контактних осіб у найкоротший термін після набрання чинності цією Угодою.

4. Планування військових перевезень або транзитних перевезень територією держави будь-якої із Сторін здійснюватиметься за умови їх погодження компетентними органами держав Сторін. Військові вантажі та (або) персонал перевозяться територіями держав обох Сторін в окремих вагонах (суднових приміщеннях, автомобілях).

5. Відмова або внесення змін до запиту стосовно забезпечення військової або озброєної охорони військових перевезень здійснюється шляхом надання письмового повідомлення факсом, телексом, електронною поштою органом управління військовими перевезеннями, не пізніше, ніж за 7 робочих днів до запланованої дати перевезення.

6. Підтвердження плану перевезення Стороною, що приймає, надсилається не пізніше, ніж за 5 робочих днів до початку перевезення. Підтвердження повинно містити інформацію стосовно характеру перевезення, порядку його виконання, підтвердження маршруту, погодження на перевезення негабаритних вантажів, а також стосовно таких вантажів, що перевищують нормативну масу чи довжину, та іншу необхідну інформацію.

7. Орган управління військовими перевезеннями держави, що відправляє, письмово повідомляє факсом, телексом або електронною поштою орган управління військовими перевезеннями держави, що приймає, а також відповідні органи управління транспортом держав обох Сторін про дату і час, не пізніше, ніж за 3 доби до прибуття військових вантажів та персоналу до залізничних станцій та пунктів пропуску через державний кордон.

8. Форма, зміст та застосування транспортних документів на здійснення військових перевезень визначаються згідно з міжнародними документами у відповідній галузі, учасниками яких є Сторони. Вимоги стосовно змісту і форми інформації, що надсилається, визначаються Міністерствами держав обох Сторін, зазначеними у статті 4 цієї Угоди.

9. Сторони гарантують передачу інформації безкоштовно, на взаємній основі.

10. Для виконання положень цієї Угоди Сторони обмінюються тільки інформацією, яка не є інформацією з обмеженим доступом, якщо тільки військове перевезення не вимагає обміну інформацією з обмеженим доступом. Обмін інформацією з обмеженим доступом здійснюється на підставі відповідної двосторонньої угоди.

11. У разі необхідності перетин державних кордонів військовими вантажами та (або) персоналом здійснюється в пріоритетному порядку, дотримуючись вимог національного законодавства держав обох Сторін, якщо це не суперечить іншим міжнародним зобов'язанням Сторін.

12. Кожна зі Сторін зобов'язується не перевозити територією держави іншої Сторони ядерну, хімічну, бактеріологічну або іншого виду зброю масового ураження.

13. Перелік військових вантажів, що не дозволяється перевозити територією України та Румунії, визначається згідно з відповідним національним законодавством держав обох Сторін. Сторони надішлють одна одній інформацію про заборонені для перевезення вантажі у найкоротший строк після набрання чинності цією Угодою.

14. Кожна зі Сторін зобов'язується здійснювати військові перевезення лише для цілей, передбачених цією Угодою.

15. Персонал кожної зі Сторін зобов'язаний поважати суверенітет і закони держави, в якій вони перебувають, не втручатися в її внутрішні справи, а також утримуватись від будь-якої діяльності, що суперечить положенням цієї Угоди.

16. Персонал під час перевезення територією України та Румунії зобов'язаний дотримуватись встановлених санітарних норм і правил. Кожна зі Сторін забезпечує недопустимість поширення інфекційних захворювань серед представників персоналу під час здійснення перевезень територією України та Румунії.

17. Транзитне перевезення військових вантажів та (або) персоналу територією Румунії не може тривати більше 5 діб, а територією України – 10 діб, не враховуючи строк, необхідний для перевантаження військового вантажу в пунктах перетину державного кордону відповідно до статті 9 цієї Угоди.

18. Перед початком перетину державного кордону однієї із Сторін отримується дозвіл від відповідного органу управління транспортом стосовно нормативної маси та (або) габаритних розмірів вантажів, що дозволяється перевозити за маршрутом перевезень.

19. З метою отримання дозволу на перевезення стосовно нормативної маси та (або) габаритних розмірів вантажів, що дозволяється перевозити за маршрутом перевезень, у порядку, встановленому законодавством відповідних держав Сторін, подається запит відповідним органом управління транспортом до компетентних органів держав не пізніше, ніж за 60 днів до початку перевезення.

20. Перевезення негабаритних вантажів здійснюється на умовах, визначених у спеціальному дозволі на перевезення, який отримується відповідно до законодавства держав відповідних Сторін.

Стаття 7 План перевезення

1. У рамках спільних заходів військового співробітництва, що проходять на території держав обох Сторін, Сторона, що приймає, через відповідне міністерство співпрацює із Стороною, що відправляє, з метою відпрацювання плану перевезення військових вантажів та персоналу від/до місця слідування, а також їх перевезення в межах місць проведення заходів.

2. Вимоги стосовно змісту і форми плану перевезення встановлюються за взаємною згодою між органами управління військовими перевезеннями під час підготовки заходу.

Стаття 8

Пункти пропуску через державний кордон та умови перетину державного кордону

1. Для здійснення перевезення через державний кордон України та Румунії використовуються:

а) пункти пропуску Дякове – Халмеу і Порубне – Сірет – під час автомобільних військових перевезень;

б) пункти пропуску на залізничних станціях Дякове – Халмеу, Вадул-Сірет – Вікшані – під час залізничних військових перевезень;

в) пункти пропуску для морського сполучення: спеціалізований морський порт “Октябрськ”, Усть-Дунайський морський торговельний порт, Одеський морський торговельний порт.

2. З метою оптимізації маршруту транзитних перевезень військові вантажі та (або) персонал можуть перевозитися через інші пункти пропуску держав обох Сторін, відкриті для міжнародного сполучення і перевезення військових вантажів. У такому разі Сторона, що відправляє, у своєму запиті на військове перевезення щонайменше за 48 годин попередньо повідомляє Сторону, що приймає перевезення, про пункти перетину державного кордону, через які вона планує ввезти військові вантажі та (або) персонал.

3. Прикордонний та митний контроль під час перетину державного кордону проводиться відповідно до прикордонних та митних процедур, що діють в державах Сторін.

4. Перетин державного кордону персоналом здійснюється на підставі документів та відповідно до законодавства держав відповідних Сторін.

Стаття 9

Перевантаження військових вантажів

Перевантаження та перестановка вагонів на візки з колії шириною 1520 мм на колію шириною 1435 мм і навпаки здійснюються згідно з положеннями Угоди між Кабінетом Міністрів України і Урядом Румунії про співробітництво в галузі залізничного транспорту.

Під час виконання військових залізничних перевезень перевантаження вагонів здійснюється на станціях:

Румунії – Дорнешти та Халмеу;

України – Вадул-Сірет, Мукачеве, Батьово.

Під час виконання військових залізничних перевезень перестановка вагонів здійснюється на станціях:

Румунії – Вікшани;

України – Вадул-Сірет, Єсень.

Стаття 10

Охорона військових перевезень

1. Приймання під охорону військових перевезень здійснюється у такому порядку:

а) у разі перевезень територією України, військова або озброєна охорона забезпечується Українською Стороною на залізничних станціях Дяково, Вадул-Сірет – під час виконання перевезень залізничним транспортом; а також військовою охороною на пунктах пропуску через державний кордон Дяково і Порубне – під час перевезень військових вантажів автомобільним транспортом; на пунктах пропуску для морського сполучення: спеціалізований морський порт “Октябрськ”, Усть-Дунайський морський торговельний порт, Одеський морський торговельний порт.

б) у разі перевезень територією Румунії військова охорона забезпечується Румунською Стороною на залізничних станціях Халмеу, Вікшані під час виконання перевезень залізничним транспортом, а також на пунктах пропуску Халмеу і Сірет під час виконання перевезень військових вантажів автомобільним транспортом.

2. Озброєна охорона під час здійснення військових перевезень залізничним та автомобільним транспортом територією однієї з держав Сторін забезпечується за запитом іншої Сторони, або, якщо цього в обов'язковому порядку вимагає законодавство держави, територією якої виконується перевезення.

3. Склад підрозділу охорони, забезпечення його зброєю та екіпірування визначається кожною зі Сторін, яка виконує транзитне перевезення, відповідно до чинного законодавства держав Сторін.

4. Логістичне забезпечення підрозділу охорони, що супроводжує військові вантажі, здійснюється органами управління військовими перевезеннями кожною зі Сторін.

5. Кожна Сторона забезпечує безпеку персоналу, цілісність та збереження військових вантажів, що перевозяться територією держав кожною зі Сторін.

Стаття 11

Відповідальність

1. Будь-які претензії щодо завдання шкоди у зв'язку з реалізацією цієї Угоди розглядаються згідно з відповідними положеннями НАТО УСЗС та УСЗС ПЗМ.

2. Сторона, що відправляє, несе відповідальність за шкоду, завдану через неналежне упакування або убезпечення військових вантажів; або за шкоду, спричинену внаслідок фізичних чи хімічних реакцій, що відбулися з вантажем через умови перевезення; або за шкоду, завдану через недотримання умов, визначених у спеціальному дозволі на перевезення.

3. У разі завдання шкоди у зв'язку з виконанням військового перевезення, компетентними органами держави, на території якої завдано шкоди, проводитиметься розслідування відповідно до національного законодавства цієї держави та норм міжнародного права.

Стаття 12

Перевезення небезпечних вантажів

Перевезення озброєння, боєприпасів, вибухових речовин та інших небезпечних матеріалів здійснюється з дотриманням правил перевезення небезпечних вантажів відповідно до національного законодавства держав Сторін та міжнародних договорів, учасниками яких є Сторони.

Стаття 13

Відновлення військових перевезень

1. Якщо під час перевезення військових вантажів наземним транспортом за маршрутом слідування по території держави однієї зі Сторін виникли обставини, що вимагають переустановлення (перезакріплення) військового вантажу, ремонту транспортних засобів, перевантаження військового вантажу на інші транспортні засоби або інші обставини, що переривають рух, весь транспорт затримується до повного усунення несправностей.

2. Дії стосовно переустановлення (перезакріплення) військового вантажу, ремонту транспортних засобів, перевантаження військових вантажів на інші транспортні засоби та інші дії, у разі необхідності, виконуються відповідно до досягнутих домовленостей між органами управління військовими перевезеннями та відповідними органами управління транспортом держав обох Сторін. У зазначених домовленостях визначаються терміни проведення ремонтних (відновлюваних) робіт.

3. Оплата за зберігання транспортних засобів з причин, зазначених у пункті 1 цієї статті, проводиться відповідно до наявних договорів між Сторонами.

4. У разі виникнення надзвичайних подій під час здійснення військового перевезення орган управління військовими перевезеннями Сторони, на території держави якої відбулися події, забезпечує охорону військового вантажу, сповіщає про це орган управління військовими перевезеннями іншої Сторони, а також, за необхідності, залучає іншу Сторону до участі в ліквідації наслідків таких подій.

5. У разі виникнення технічної несправності транспортного засобу, яким виконується військове перевезення, що призвело до зупинки руху, будь-яке перевантаження військового вантажу та пересадка персоналу здійснюються за умови отримання згоди від органів управління військовими перевезеннями держави, яка здійснює транзитне перевезення.

6. У разі виникнення аварійної ситуації з повітряним судном, що здійснює транзитне перевезення у повітрі, такому повітряному судну надається допомога згідно з відповідними нормами міжнародного права, у тому числі, за необхідності, забезпечується аеропорт для здійснення аварійної посадки. У разі здійснення аварійної посадки військовий вантаж та персонал підлягають прикордонному та митному контролю.

Стаття 14 **Фінансові умови**

1. Форми оплати витрат на військові перевезення, витрати на військову/озброєну охорону, а також інші можливі витрати, визначаються договорами перевезення.

2. Інші послуги військовому персоналу (логістичні, медичні тощо), не зазначені в договорі перевезення, надаватимуться за окрему плату.

3. Під час виконання авіаперевезення, авіаперевізник несе відповідальність за сплату податків, зборів та інших обов'язкових платежів, що діють на території кожної з держав Сторін, у зв'язку зі здійсненням авіаперевезення, у тому числі, відповідальність за оплату витрат за користування аеродромною інфраструктурою й аеронавігаційними послугами.

Стаття 15 **Законодавство, що застосовується**

Положення цієї Угоди не зачіпають права і обов'язки держав Сторін, визначені міжнародними договорами, учасниками яких вони є, а також не зачіпають зобов'язання Румунії в рамках членства держави в Європейському Союзі.

Стаття 16 **Юрисдикція**

Всі питання стосовно юрисдикції, якій підлягає персонал Сторони, вирішуватимуться відповідно до положень НАТО УСЗС та УСЗС ПЗМ.

Стаття 17 **Спори**

Будь-які спори стосовно застосування і тлумачення цієї Угоди вирішуються шляхом проведення консультацій та переговорів між Сторонами.

Стаття 18
Прикінцеві положення

1. Ця Угода набирає чинності з дати отримання дипломатичними каналами останнього письмового повідомлення, яким Сторони повідомлять одна одну про завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою.

2. Ця Угода укладається на невизначений строк.

3. До цієї Угоди в будь-який час можуть вноситися зміни та доповнення шляхом підписання відповідних протоколів між Сторонами. Такі протоколи становитимуть невід'ємну частину цієї Угоди та набирають чинності у порядку, визначеному пунктом 1 цієї статті.

4. Дію цієї Угоди може бути припинено в будь-який час кожною зі Сторін шляхом надіслання іншій Стороні дипломатичними каналами письмового повідомлення про свій намір припинити її дію. Ця Угода втрачає чинність через шість місяців з дати отримання однією зі Сторін такого письмового повідомлення.

Учинено в м. Бухарест "21" квітня 2016 року в двох примірниках, кожний українською, румунською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей стосовно тлумачення положень цієї Угоди, текст англійською мовою матиме переважну силу.

За
Кабінет Міністрів України

За
Уряд Румунії

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«8» червня 2016 року

О.Т.Гіренко

Т.в.о. Директора

Департаменту міжнародного права

МЗС України

№ 72/14-612/1- 1370 від 8 червня 2016 року

Я, Коледов С.В., начальник відділу міжнародних договорів та офіційних перекладів Департаменту міжнародного права МЗС України, засвідчую вірність копії Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Румунії стосовно співробітництва у сфері військових перевезень, вчиненої 21 квітня 2016 року у м. Бухарест українською, румунською та англійською мовами.

Документ на 12 арк. українською мовою.

Підпис: _____

